

Sygn. akt: I C 559/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2015 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko A.-S. sp. z o. o w A.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. na rzecz powoda A. B. kwotę 42.259,13 (czterdzieści dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt dziewięć 13/100) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19.06.2015r do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. na rzecz powoda A. B. kwotę 4.428 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.
3. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. akt. I C 559/15 upr.

UZASADNIENIE

Powód A. B. we wniesionym powództwie domagał się od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. zapłaty kwoty 43.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 740,87 zł od dnia 28 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 42.259,13 zł od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniósł o zwrot kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.417 zł.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 9 kwietnia 2011 r. dokonał u pozwanej spółki zakupu pszenicy jarej za kwotę 29.579,55 zł, przy czym na początku czerwca 2011 r. okazało się, że rośliny wysiane z tych nasion intensywnie się krzewią, ale nie strzelają w źdźbło. Jak podniósł pełnomocnik powoda, wskutek dokonanej ekspertyzy ustalono, iż zasiana pszenica była ozima, wobec czego należy stwierdzić, iż pozwana nienależycie wykonała zobowiązanie, czym wyrządziła powodowi szkodę w wysokości zapłaconej ceny. Pełnomocnik powoda wskazał, iż prawomocnym wyrokiem z dnia 30 października 2013 r. w sprawie I C 286/11 Sąd Rejonowy w Elku zasądził na rzecz powoda kwotę

1.155 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2011 r. do dnia zapłaty tytułem dochodzonej części ceny nabycia pszenicy. Wobec powyższego zdaniem pełnomocnika powoda zasadnym jest zasądzenie pozostałej części ceny nabycia w wysokości 28.424,55 zł wraz z zaległymi odsetkami od dnia 15.07.2011 r. do dnia 18.06.2015 r. w kwocie 13.834,58 zł.

Pełnomocnik powoda podniósł nadto, iż wskutek nienależytego wykonania zobowiązania powód poniósł szkodę także w postaci utraconych plonów pszenicy w 2011 r., wobec czego w niniejszym postępowaniu dochodzi kwoty 740,87 zł tytułem częściowego jej pokrycia.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. wniosła o oddalenie powództwa domagając się jednocześnie zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania. Pełnomocnik pozwanej przyznał, iż strony zawarły umowę sprzedaży 25,61 dt pszenicy jarej, na mocy której powód otrzymał pszenicę jarą z domieszką pszenicy ozimej. Podniósł jednak, iż zakupiona pszenica nie była przeznaczona do siewu, a powód siejąc ją wykonał to na własne ryzyko i odpowiedzialność.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 9 kwietnia 2011 r. powód A. B. zakupił u pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. 25,61 dt pszenicy jarej za kwotę 29.579,55 zł.

(**dowód** : z akt sprawy I C 286/11: faktura VAT nr (...) – k. 11, dowód ważenia – k. 12, faktura VAT nr (...) – k. 13)

Zboże zakupione przez powoda, które zostało następnie użyte przez niego jako materiał siewny, było mieszanką pszenicy jarej i ozimej. Średnio udział pszenicy jarej wynosił 26,07 %. Wobec zasiania nieodpowiedniego zboża powód utracił plony pszenicy w 2011 r.

(**dowód**: z akt sprawy I C 286/11: opinia biegłego z zakresu rolnictwa K. Z. (1) – k. 51-111, opinia uzupełniająca – k. 296-321, opinia biegłego z zakresu rolnictwa K. Z. (2) – k. 415-435)

Pismem z dnia 7 czerwca 2011 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 29.579,55 zł w terminie do 14 lipca 2011 r. tytułem zwrotu uiszczonyj ceny nabycia zboża.

(**dowód** : wezwanie do zapłaty – k. 9-10)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Elku I Wydział Cywilny zasądził od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. na rzecz powoda A. B. kwotę 1.155,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2011 r. do dnia zapłaty tytułem części ceny nabycia pszenicy jarej. Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty dochodzonej tytułem zwrotu części utraconych korzyści w postaci plonów pszenicy w 2011 r.

(**dowód** : z akt sprawy I C 286/11: prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Elku z dnia 30.10.2013 r. – k. 500, prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 25 lutego 2014 r. – k. 546)

Wnioskiem złożonym do Sądu Rejonowego w Kętrzynie w dniu 8 kwietnia 2014 r. powód bezskutecznie wniósł o zawezwanie pozwanej do zawarcia ugody tej treści, że pozwana zapłaci na rzecz powoda kwotę 621.580,48 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2011 r. do dnia zapłaty.

(**dowód** : wniosek o zawezwanie do próby ugodowej – k. k. 46-47)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu jedynie w części.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność zawarcia przez strony umowy sprzedaży pszenicy jarej oraz nienależyte jej wykonanie przez pozwaną. Strony były zgodne, iż dostarczona powódce pszenica stanowiła mieszankę

pszenicy jarej i ozimej, co potwierdzili także biegli sędziwi z zakresu rolnictwa powołani w sprawie I C 286/11 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Elku.

Na gruncie przedmiotowej sprawy najistotniejsze znacznie miała okoliczność, iż pomiędzy stronami toczyło się postępowanie sądowe zakończone wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku w sprawie I C 286/11, którego przedmiotem była odpowiedzialność pozwanej z tytułu zawartej umowy sprzedaży. W tym kontekście wymaga wskazać, iż na mocy art. 366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko pomiędzy tymi samymi stronami. Powyższa regulacja znajduje zastosowanie, w sytuacji gdy przedmiot rozstrzygnięcia i podstawa faktyczna tego rozstrzygnięcia są tożsame z roszczeniem i jego podstawą faktyczną zgłoszoną przez powoda w kolejnym postępowaniu. W niniejszej sprawie powód wywodzi roszczenie z tożsamego stosunku prawnego, jednak część roszczenia, której dochodzi nie była przedmiotem wcześniejszego rozpoznania, w związku z czym nie zachodzi w przedmiotowej sprawie powaga rzeczy osądzonej. Według jednak utrwalonego w judykaturze poglądu, który Sąd w niniejszym postępowaniu podziela w całości, w procesie o dalszą – ponad prawomocnie uwzględnioną - część świadczenia z tego samego stosunku prawnego sąd nie może w niezmienionych okolicznościach odmiennie orzec o zasadzie odpowiedzialności pozwanego, a prawomocny wyrok oddalający powództwo o zasądzenie części roszczenia ma moc wiążącą w sprawie, w której powód dochodzi pozostałej jego części (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., IV CSK 89/05, OSNC 2007/1/15, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r., III CZP 29/94, LEX 84472, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1999 r., II UKN 121/99, OSNP 2000/24/909). Na mocy bowiem art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W sprawie I C 286/11 Sąd przesądził zasadę odpowiedzialności pozwanej z tytułu nienależytego wykonania umowy sprzedaży z dnia 9 kwietnia 2011 r., w związku z czym Sąd w niniejszym postępowaniu związany jest powyższym rozstrzygnięciem.

Z uwagi na powyższe, na mocy art. 471 k.c., Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 28.424,55 zł tytułem zwrotu pozostałej części uiszczonej ceny nabycia pszenicy jarej przy uwzględnieniu zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 30 października 2013 r. kwoty 1.155,00 zł. Sąd zasądził także skapitalizowane odsetki od tej kwoty od dnia 15 lipca 2011 r. – tj. dnia wymagalności roszczenia – do dnia 18 czerwca 2015 r. w wysokości 13.834,58 zł. Odsetki od kwoty 42.259,13 zł Sąd zasądził od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Z uwagi na związanie w przedmiotowym postępowaniu prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 740,87 zł tytułem utraconych korzyści mając na uwadze, iż zakupione zboże nie stanowiło materiału siewnego w rozumieniu ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2012 r., poz. 1512), a powód wykorzystując je w ten sposób uczył to na własne ryzyko i na własną odpowiedzialność, wobec czego bezzasadne jest roszczenie o zwrot utraconych korzyści.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Z kwoty 43.000 zł stanowiącej wartość przedmiotu sporu Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 42.259,13 zł, co stanowi 98 %. Powód poniósł w niniejszym postępowaniu koszty w wysokości 4.567 zł (2.150 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 2.400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), natomiast pozwana w kwocie 2.417 zł (2.400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu powodowi należy się zatem zwrot kosztów procesu w wysokości 4.476 zł (4.567 zł x 98%), a pozwanej w wysokości 48 zł (2417 zł x 2%). Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.428 zł (4.476 zł – 48 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.